

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY.

Číslo: 4.

Ročník VII.

Březen 1963.

M. Provozničková:

CIZINCI V SOKOLE.

Ve víru Jubilejního sletu zapadla bez větší pozornosti zpráva, která má zásadní, skoro bych řekla historický význam pro další vývoj Sokola. Bylo to usnesení sjezdu jednot Ústředí o přijímání členů jiné národnosti než slovanské.

Tímto usnesením byla rozřešena s konečnou platností otázka, kterou se Sokolstvo v zahraničí zabývalo již několik roků. Podnět k úvahám dal dotaz zástupců Kanadského Sokola na schůzi výboru v Chicagu roku 1957, jak se mají stavět k přihláškám Kanadčanů, kteří nejsou slovanského původu. Podle vzorných stanov Československé obce sokolské, které jsou základem stanov všech našich jednot, smějí být přijímáni jen členové některé slovanské národnosti a jejich rodinní příslušníci. Výjimky byly dovoleny jen po předchozím souhlasu předsednictva ČOS. Bylo jich celkem málo, většinou muži, kteří vynikajícím způsobem osvědčili své přátelství k Československu nebo k Sokolu, jako na příklad generálové Faudra a Flipo v Paříži.

První průlom do této zásady udělala čistě ženská jednota v Leamingtonu, založená za II. světové války našimi letci v anglické Royal Air Force. Členky této jednoty byly vesměs Angličanky. Přes to byla tato jednota přijata do Zahraniční župy. Po válce udržovala písemný styk s ČOS a byla ještě v květnu roku 1948 uvedena v úředním seznamu jednot jako jednota župy Zahraniční.

Přihlášky členů neslovanských národností se začaly množit, když některé jednoty Ústředí svou pěknou tělocvičnou činností vzbudily pozornost obyvatel země, ve které pracovaly. V Kanadě byla dokonce od roku 1956 jednota Noranda, ve které byli členové neslovanských národností od založení v nepatrné menšině (dnes tam zbývá jediný Čech).

Schůze v Chicagu nerozhodla o dotazu Kanadského Sokola, protože šlo o zásadní usnesení, jehož změnu bylo nutno bedlivě uvážit a slyšet mínění o něm v širokém kruhu pracovníků. Proto byla v roce 1957 otevřena v časopise Československý Sokol v zahraničí rozprava pod názvem

Vyňato z návrhu sestry Zacharové pro jubilejní slet ve Vídni 1962.

"Sokol národní nebo mezinárodní"? Tento název měl upozornit na důsledky, které nutno očekávat, otevřeme-li dveře do Sokola cizincům ve větším měřítku. Stane-li se to, musíme být připraveni, že časem aspoň v některých jednotách získají cizinci většinu, bude nutno jednat v jejich řeči a Sokol přestane být národní organizací. Šlo tedy v podstatě o otázku: zachovat Sokol jako národní instituci nebo usilovat o mezinárodní rozšíření sokolské myšlenky, byť i na úkor národního charakteru jednot?

Myšlenka rozšíření sokolství v neslovanských národech se tu neobjevila po prvé. Už za starostenství dr. Scheinera projevíli velký zájem o Sokol španělští Baskové, kterým imponovala účast Sokola v zápasu za osvobození v I. světové válce. Žádali o velký sokolský zájezd, který by ukázal baskickému lidu, co je Sokol, a vytvořil náladu pro založení podobné organizace. (Na dně této žádosti byla touha vysvobodit Basky ze španělské nadvlády.) Jednání nedospělo ke konci, myslím, že pro Scheinerovu nemoc. S podobnou žádostí přišlo asi roku 1935 Rumunsko. Král Carol usiloval o povznesení rumunského národa a odborníci vyslaní do několika evropských zemí ke studiu výchovných metod doporučili jako nejlepší výchovu sokolskou. Rumunská vláda zahájila jednání s ČOS, vyměněno několik úředních návštěv, dokonce ČOS uspořádala cvičitelskou školu pro rumunské posluchačky s francinou jako vyučovací řečí. Slibně pokračující jednání přerušil politický vývoj spějící k Mnichovu a k válce.

Oba tyto pokusy svědčí, že hodnoty Sokola byly oceňovány i mimo slovanské národy a že vedení Sokola za Scheinera i za Bukovského vítalo příležitost rozšířit jej i za hranice Slovanstva. Ovšem proti dnešní situaci tu byl podstatný rozdíl. Tenkrát šlo o zasazení Sokola přímo do cizího prostředí tvořením jednot jen z jeho příslušníků. ČOS byla žádána o technickou pomoc, nebylo obavy, že by tím něco ztratila. Dnes jde o to, připravit přijímáním cizinců půdu k postupné přeměně našich vlastních jednot na jednoty cizojazyčné, tedy vzdát se jejich národního charakteru a výhradní službě našemu národu. Máme na to právo? Posloužíme tím svému národu?

Rozprava v Sokole v zahraničí byla živá, ukázala hluboký zájem o tuto otázku. Většina mluvila pro přijímání cizinců. Tyto hlasy se opíraly o zkušenost sokolských jednot ve Spojených Státech. Tam totiž zkušenost skoro stoletá ukazuje vývoj, který čeká i mladší jednoty dříve nebo později.

(Pokračování)

-oooOooo-

P O M O Z T E N Á M B U D O V A T

S O K O L O V N U

Symbol našeho sokolského snažení navrhl bratr Vlastimil Navrátil.

VELIKONOČNÍ SVÁTKY ZA NAŠICH MLADÝCH LET.

Vstoupili jsme do velikonočního měsíce a snad mi nezazlíte, vzpomenu-li na velikonoční doby, jak jsme je slavili " tam doma ". Nepochybují, že i mnozí z vás si rádi zavzpomínáte a že své zážitky povíte i svým dětem, aby poznaly, jaké to u nás kdysi bývalo.

Půjdu mnoho let zpět, do let na lomu tohoto století. Velikonoce jsme vítali jako svátky jara, kdy se probudila příroda ze zimního spánku, zazelenala se první travička a v lese se rozprostřel koberec bělostných sněženek protkaný sporými fialkami.

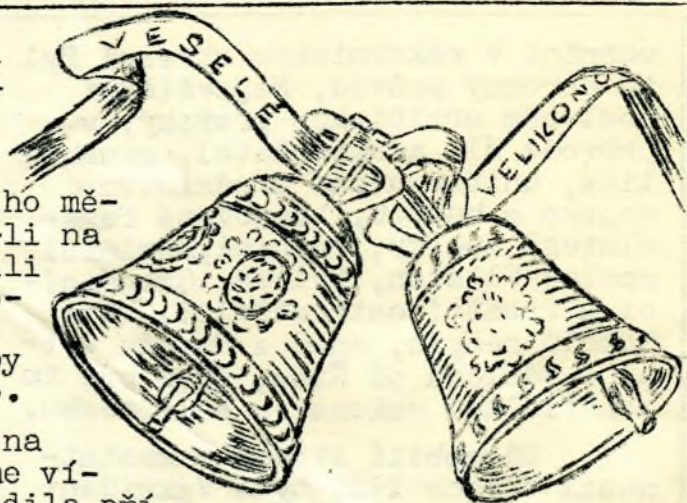
Před Květnou nedělí jsme se my kluci rozběhli k potoku a natrhali plné náruče kočiček. Dívky pak sbíraly první kvítky, vily věnečky a to vše jsme si dávali v kostele posvětit.

Od počátku pašijového týdne byly školní prázdniny a my lezli po půdách a vyhledávali různé instrumenty, jako klapačky, řečtačky, kolo-vrátky, abychom, počínaje Zeleným čtvrtkem, kdy všechny kostelní zvony " odletí " do Říma, mohli ohlašovat místním lidem ráno, poledne a večer. Tato důležitá akce byla výsadou místních kluků a často končila i menší bitvou mezi nimi. Maminky včas pekly vysoké bochánky a otcové zabíjeli kozlátka a drůbež, aby bylo o velikonocích něco svátečního k jídlu.

O Velkém pátku a Bílé sobotě se chodilo ke zpovědi a " líbání ", v němž se činily číselné rekordy. Náš starý velebný pán byl v tu dobu tak vážný a smutný, jako by sám prožíval tělesné i duševní utrpení ukřížovaného Ježíše Krista. Kostelník, letitý stařec, skoro hluchý, rád si zavdal šnupeček a jednou se stalo, že o Velkém pátku uvažoval panu faráři šňuru kolem boku a při tom nehorázně kýchl až pan farář leknutím povyskočil a kostelníka napomenul, že by s tím zatroleným šňupáním mohl dát pokoj aspoň v kostele.

Bílá sobota a večerní Vzkříšení byly pro nás největším vzrušením. Už po čtvrté hodině odpolední se scházeli domácí i přesporní lidé na návsi a před kostelem; ve všech domovních oknech se stavěly stojany se svíčkami a mistr kovář naposledy prohlížel své KUSY, mohutné hmoždýře. Když pak zapadající slunce vysílalo poslední své šikmé paprsky, vpocho-doval na kostelní prostranství sbor dobrovolných hasičů a v některých obcích i členové Sokola v slavnostním kroji. Přišla vesnická kapela, družičky a mládenci a vše tvořilo malebný špalír. Jakmile se pak otevřely dveře kostela a zazněla ona mohutná a slavná píseň "Hle, vstalť jest nyní Kristus Pán" všechno pokleklo a vzdalo úctu "Nejsvětější", kterou pod nebesy nesl staříčkový kněz. Průvod se dal do pohybu, zpěváci zpívali, hudba hrála, ve všech oknech zářily svíce a mistr kovář vypaloval slavnostní salvy.

V roce 1912 jsem se usadil v Praze a viděl slavné Vzkříšení na náměstí na Hradčanech. To se nedalo srovnat se Vzkříšením u nás na

vesnici v rakovnickém okrese! Byl to ohromný průvod, Nejsvětější nesl sám arcibiskup pražský, v průvodě šli místodržitel, generálita, uniformované úřednictvo, vojsko s hudbou, krojované řemeslnické spolky, řezníci, kominíci, spolek Vltavan, Orlové, Granátníci a Pražští ostrostřelci. Zde Sokolů nebylo, snad z důvodu většího odklonu od Říma, snad pro tu nenáviděnou rakouskou soldatesku.

Od nabití státní samostatnosti v roce 1918 byla Vzkříšení již méně okázalá a dnes, kdy je náboženství vymýceno ze škol, učitelé a vojenští gážísté byli donuceni pod ztrátou existence vystoupit z cirkve, nesmí Vzkříšení vůbec na ulici. Poměry dospěly tak daleko, že vláda zrušila svátek velikonočního pondělí, donutila ubohý lid, aby v ten den pracoval a doháněl nesplněné plány. Tímto zásahem ztratily velikonoce poslední zbytek své poesie a idiličnosti.

Za pouhých šedesát let se vše změnilo k nepoznání. Nebude tedy chybou, když si bez jakékoliv náboženské bigotnosti připomeneme, jaké tou nás bývalo.

Přeju vám všem, abyste svátky ve zdraví prožili a aby se všem dostala bohatá pomlázka, kterou tato země sice nezná, ale my můžeme zůstat věrni své tradice. Vzpomeneme také na své přátelé ve staré vlasti a přejme jim, aby se brzo dočkali všestranné svobody, tedy i svobody víry a náboženství.

Nazdar!

Josef Berger.

KULTURNĚ HISTORICKÝ KALENDÁŘ.

Duben:

4. 1898 se narodil sochař Jan Lauda.
7. 1348 byla založena Karlova universita v Praze.
16. 1863 se narodil malíř Ludvík Kuba.
23. 1878 zemřel malíř Jaroslav Čermák.
24. 1883 se narodil Jaroslav Hašek, autor knihy "Dobrý voják Švejk".

-oooOooo-

SOKOL SYDNEY VZPOMÍNÁ T.G.M.

V těchto dnech vzpomínáme my Čechoslováci - doma i v zahraničí - prvního presidenta československé republiky - Tomáše Garrigue Masaryka.

Sokolstvo mělo k němu vždy jakýsi intimnější poměr - ale to snad je proto, že Masaryk byl sám Sokol a takpřímo a neodlučitelnou součástí Sokola a jeho celé organizace.

Masaryka spojujeme také v našich myšlenkách a vzpomínkách s mnohem šťastnější a jasnější érou našeho národa. Za jeho života -

a jeho vlády převládal vždy pocit bezpečí a jistoty a trvanlivosti - jako nikdy po té! Naopak! To už však patří do jiné, méně šťastné, temné kapitoly v historii našeho národa.

A tak mluvíme-li o Masarykovy - mluvíme nejen o lidské bytosti, o laskavém člověku - filosofovi - učiteli a vychovateli národa - vůdci a státníkovi a nade vše hluboce přesvědčeném demokratovi, váženém a respektovaném státníky mocnějších států tehdejšího světa ale současně o neohroženém bojovníkovi za právo a spravedlnost - o exulantovi - o vůdci a diplomatovi

vzácných vlastností, který bojoval - a úspěšně bojoval - za tytéž ideály a cíle tehdy, jako my zde dnes.

Nezapomínejme tedy Masaryka, který znamená boj a obětování se - Masaryka, který znamená svobodu!

Vzd.

-oOo-

Dr. Miroslav Tyrš:

NÁŠ ÚKOL, SMĚR A CÍL.

Myslíme, že tyto: Jako naše jednoty pro všechny, a přece mají zvláštní směr vedle všech, podobně je i úkol náš dvojitý. První a povšechný záleží v tom, že jsme před jinými povoláni zachovávatí svůj národ p ř i t é v š e s t r a n é j a r o s t i, která národům nedá odumřít, p ř i t é s í l e s t á l é a s v ě ž í, p ř i t é z d r a v o s t i t ě l e s n é, d u š e v n í a m r a v n í, která nedá vzniknouti nižádné zkáze a tím i žádnému stanutí, žádnému zpátečnictví, tomu nejhoršímu, ba vražednému zločinu na národech páchanému. Všechny naše výkony proniknuty býti mají týmž jarým, svěžím a neúnavným duchem! Zloduchové netečnosti, lenosti a omrzlosti musí navždy zůstatí zažehnání z obvodu našich závodíšť! Jinak bychom se stali pouhými pitvorami toho, co býti máme, a nikoli předními a pevnými zastánci úlohy v životě národním nad jiné důležité.

O druhém zvláštním oboru našem, o snaze čistě odborné tolik zde postačí: Praveno bylo kdysi - a souhlasí to s tím, co jsme vyvodili z povšechného hlediska - že národ nepočtený jako my, a zvláště v těch okolnostech časových a prostorových, v němž jsme postaveni, může jen dvojí osud očekávat. Buďto, jsou netečný, musí znenáhla vyhynout, buď, chce-li žít, třeba mu r á z n o u a v š e s t r a n n o u č i n n o s t í n a d j i n é v y n i k n o u t.

(Pokračování příště)

JINDŘICH FÜGNER.

Fügner se narodil v Praze v Růžové ulici čp. 971 dne 12. září 1822 jako jedno z šesti dětí obchodníka se střížným zbožím. Nedokončil pátou třídu gymnasia a vyučil se v obchodě s přízí a vlnou, aby mohl podle přání rodičů převzítí po otci obchod. Aby získal širší rozhled a praxi, poslal jej otec do Terstu a později na jeho žádost i do Anglie. Při té příležitosti poznal Jindřich i Belgii, Holandsko, Francii a Německo.

Sledoval v těchto zemích nejen svůj obor, ale všímal si tam celého moderního problému národohospodářského, otázek politických a sociálních. Z prostého obchodníka s látkami se stal praktický národohospodář, svobodomyšlný demokrat, odpůrce habsburského nadvládí, praktický uskutečnovatel hesla francouzské revoluce "Volnost, rovnost, bratrství!"

(Pokrač. příště)

-oOo-

VÝZNAM TĚLOCVIKU.

Tělocvik má několikerý význam:

a) ZDRAVOTNÍ VÝZNAM TĚLESNÝCH CVIČENÍ.

Každý cvičenec může sám na sobě zjistiti změny, které na jeho těle způsobilo pravidelně prováděné tělesné cvičení.

VLIV NA ROSTOUCÍ ÚSTROJÍ. Tělesná cvičení jsou velkým popudem k růstu. Nápadný jest zejména rozvoj hrudníku, šíře ramen, zvýšení výkonnosti končetin a zlepšení základných svalových podmínek pro tělesnou práci. Lze zjistiti na příklad pravidelnější a větší přírůstek na váze u dětí, jež soustavně cvičí, na rozdíl od těch, které tělesná cvičení zanedbávají. (Příště si promluvíme o vlivu na dospělé ústroje)

-oOo-

CO MUSÍME VĚDĚT.
(pokračování)

Největších změn v té době doznala organizace ženského tělocviku a spolkové práce žen. Sokolské ženy měly již svoji stálou ženskou komisi ČOS a konaly po sletu zcela pravidelné porady župních náčelnic nebo jiných ženských zástupkyň, pokud ještě někde župní náčelnice nebyla zvolena. Prvou takovou schůzí byla porada náčelnic žup konaná dne 1. 11. 1912 v Praze za účasti Ženské komise ČOS, 25 župních náčelnic a 10 zástupkyň. Předsedala Eliška Roudná. V ženské komisi pracovaly kromě ní hlavně sestry: Olga Fučíková, Míla Koutníková, Milada Malá, Františka Šprdlíková, Oldra Táborská a Marketa Wachtlová. Starostí měly hodně. Byla to hlavně snaha po osamostatnění ženského tělocviku a pro zrovnoprávnění žen s muži, péče o změnu úboru cvičebního a o zavedení kroje výletního (slavnostního).

Pokud šlo o vedení cvičení žen ženami, nebylo již zvláštních nesnází a muži omezovali se jen na přípravu cvičitelek ve zvláštních cvičebních hodinách. Také zavedení cvičebního úboru odpovídajícího více zdravotním zásadám, nesetkalo se (vzdor kritickým hlasům) s nesnázemi (vzdušná bílá halenka za vlněnou cvičební blůzu). Daleko většího úsilí, ba opravdového boje, vyžádalo si zavedení ženského výletního kroje. Nešlo tolik o otázku zda, ale jaký. Podle mužského vzoru, národní kroj či jednotně upravený kroj občanský? Dnes téměř zapomínáme, že tu šlo také o překonání předsudků proti účasti žen v průvodech, na výletech a podobně. K jak obtížným otázkám úsilí o zrovnoprávnění žen v Sokole náleželo, dokazuje nejen několikerá živá diskuse ve schůzích cvičitelského sboru žen, výboru ČOS i ve veřejném tisku, ale i skutečnost, že se ženy dočkaly svého kroje až při VII. sletu 1920.

Rok 1913 přinesl - rozhodnutím správního soudu ve Vídni - důležitý úspěch sokolského snažení v konečném souhlasu rakouských školských úřadů se cvičením školské mládeže v Sokole. A tak bylo možno od června tohoto roku zřizovati v jednotách žákovské odbory a cvičiti školskou mládež.

Z veřejných podniků přinesl tento rok krajský slet v Moravské Ostravě, který byl prohlášen za podnik ČOS a skončil úspěšně jako posílení českého živlu na Ostravsku. Ženy na něm již cvičily v bílých halenkách.

Posletové období zaznamenává žel i neradostnou odezvu v útocích činovníků DTJ a Orla, kteří snesli proti Sokolstvu a jeho vedení řadu nepravdivých a nespravedlivých výtek a obvinění, že prý Sokolstvo opustilo Tyršovy zásady, že vede své členstvo k marnivé parádivosti, k vydělkářství, nevlastenectví a nevěrectví, že znemožňuje katolickým věřícím návštěvu kostela a se strany DTJ došlo dokonce k vydání brožury, ve které bylo Sokolstvo podrobeno nepříznivému a nespravedlivému posudku. Na velmi bouřlivou tiskovou potyčku odpovědělo předsednictvo ČOS vydáním zvláštní obranné brožury ("Vari!"), ve které obhájilo sokolské stanovisko.

Upravil: J. Křepela,
vzdělavatel.

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ 7. BŘEZEN byl oslaven důstojným způsobem Sokolem a Sdružením. Zdá se však, že Čechů v Sydney rapidně ubývá. Jen 119 osob včetně cvičících se zúčastnilo tohoto vzpomínkového večera, který by měl být vždy a všude a za každých okolností, celonárodní záležitostí všech, a tedy jakýmsi musem pro každého Čechoslováka. Jestliže se velikost národa hodnotí podle jeho činů - pak musíme ještě mnoho dohánět.

Tím více potěšující byla přítomnost a vzácné a příkladné porozumění hosta, předsedy Československého klubu v Brisbane, pana S. Pokorného, který ochotně vyhověl prosbě Čsl. národního sdružení v Sydney a osobně přivezl filmy historického významu, které pro tuto příležitost zapůjčil známý český dirigent pan R. Pekárek, taktéž bytem v Brisbane. Bratr starosta ho také úvodem zvláště srdečně přivítal a krátce na to zahájil vlastní pořad večera.

Poté vzdělavatel Sokola vzpoměl krátkým proslovem (otištěným na str. 4. t. Věstníku) velikosti Masaryka a jeho doby.

Dorostenka Liduška Maříková, přednesla básně Jaroslava Seiferta, "Už jen pro pláč". Bezvadný a procitěný přednes v skutečně krásné češtině, zapůsobil hřejivě na posluchače a řadí tuto mladou, nadějnou dívku mezi nejlepší známé recitátorky v Sydney.

Píseň "Přijde jaro přijde" není jenom pouhým opěvováním jara a jeho krásy, či toužebným povzdechem naděje, ale ztělesněnou symfonií mládí - slyšíte-li ji z dětských hrdel dvou talentovaných zpěvaček - žaček, Ivonky a Danušky Černých. Ony by mohly tvořit jádro dětského pěveckého kroužku, kdyby se někdo ujal úkolu sbormistra.

Zák Ladislav Mojžíš, přednesl, po počátečných potížích, úspěšně,

dostí těžkou báseň, od Olgy Scheinpflugové "Ach my". Je prozatím jeden z mála žáků, který měl odvahu předstoupit před publikum jako recitátor - zejména v tak těžké konkurenci.

Následovala cvičení mužů a žen a dorostenců a dorostenek. Početnost všech cvičících složek byla jistě radostným zadostiučiněním pro náčelníka a náčelnici a obvyklou páteční galerii.

Barevné filmy z pohřbu T.G.M. v roce 1937 a z X. sokolského sletu 1938 dodaly tomuto večeru skutečný vzpomínkový ráz.

-oOo-

+ PRVNÍ VÝLET Sokola v tomto roce do Lane Cove National Parku dne 10.3.1963 se vydařil. 26 aut s počtem 80 duší se sjely, aby si přátelsky popovídaly, zahrály volejball, noheyball, popřípadě se "trefovaly" do terčů. Tábořiště bylo přímo na břehu řeky a po příjemném osvěžení ve vodě chutnalo, že by byl člověk hřebíky snědl.

Na jiném místě se dočtete o dalším sokolském výletu!!!!!!

-oOo-

+ Záběry z Matějské pouti uvidíte v pátek večer dne 26. dubna tohoto roku, ihned po cvičení žactva. Filmy natočili br. Pavel Fedor a F. Čtvrtečka. Promítání potrvá asi 15 až 20 minut. Členstvo a dorost cvičí ihned po skončení těchto filmů. Přijďte se ještě jednou podívat na MATEJSKOU POUTĚ a na SEBE!

Přiveďte s sebou známé.

Malý Jedovnický vítěz závodu v jedení koláče je vrcholnou atrakcí této veselé epizody!

-oOo-

+ SOKOLSKÁ ŠKOLA pro žactvo byla opět zahájena na začátku měsíce března. Jejím vedením a vyučováním se zase ujal br. Ing. Pohl. Cvičící členstvo se žádá, aby během vyučování nepoužívalo šatny!

+ VEPŘOVÉ HODY, budou se pořádati dne 12. KVĚTNA tohoto roku na rozsáhlém prostranství "FOREST RESTAURANTU" a MOTELU na Hume Highway v Leppingtonu, jehož majitelem je všem známý bratr Slavík.

Toto je jen předchozí upozornění pro naši krajanskou veřejnost, aby si každý zájemce již dnes rezervoval tento den pro sokolské

VEPŘOVÉ HODY!

TEDY POZOR!!!! JE TO
NEDELE DNE 12. KVĚTNA 1963

-oOo-

+ SOKOLSKÝ VÝLET k Lane Cove River - tentokrát však na jiném místě - v National Parku, bude uspořádán v pondělí dne 15. DUBNA t.r. (velikonoční pondělí) v blízkosti FIDDENS WHARF Rd. za Lindfieldem.

Mnohým bude toto místo známé. Naše sokolská jednota uspořádala na tomto místě sokolský výlet před asi čtyřmi roky. A byl to jeden až dosud nejzdařilejší. Místo je lehce k nalezení. Pro jednoduchost vysvětlíme cestu z PACIFIC Hghw., jedeme-li směrem na Hornsby. Za Lindfieldem odbočíte do Fiddens Wharf Road (doleva) po které jedete až narazíte na bush, kde prostě končí a kde bude kolem desáté hodiny dopolední sraz. Ti, kteří přijdou později najdou tábor u řeky. Je to pěkné místo. Přijďte v počtu co nejhojnějším.

-oOo-

+ ROZHLAS FREE EUROPE za pásmo z oslav 100 letého výročí trvání Sokola, natočené v Sydney a vysílané do Československa, zaslal obnos 20 dolarů.

-oOo-

+ DAROVALI: Sestra Jana Scottová - Čermáková, k uctění památky T.G.M. zaslala na stavební FOND £ 2/-/-.

Ses. Dračičová, na Věstník 10/-.
Pan J. Vaněk z Brisbane na Věstník £ 1/10/-.

Ses. Obešlo, obohatila sokolskou

knihovnu řadou krásných českých knih.

Bratr Siegl, daroval na vepřové hody - prase!! Je možné, že příklady táhnou?

Výbor jednoty vyslovuje všem dárcům touto cestou jeho nejsrdečnější díky.

-oOo-

+ VE VÝBOROVÉ SCHŮZI, konané dne 6.3.63, bylo přijato 35 nových členů. Celkový stav členstva k dnešnímu dni je 194. Na téže schůzce bylo rozhodnuto požádati pana D.E. Darbyho, M.P., o interpelaci na Departmentu of Lands, ohledně přidělení pozemku "Pot Holes" u Bargo. Zdá se však, že Sokol má mizivou naději na získání tohoto, pro sokolský tábor vhodného, místa.

Podají-li se však bratru jednatelemi zainteresovatí pana Darbyho, pro naši věc, je tu naděje, že by mohl ukázat jinou cestu k získání pozemku nebo jiné hodnoty vhodné pro sokolské účely (sokolovna a pod.).

Konečné vyúčtování Matějské pou-
ti: £ 226/0/7. Stav pokladny k
6.3.1963 £ 401/4/10.

-ooOoo-

+ ODEBÍREJTE SOKOLSKÝ ČASOPIS - "Sokol v zahraničí", časopis Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí, jehož editorem je ses. Marie Provazníková, 2492 Mac Govern Drive, Schenectady 9, N.Y.

Objednávky také přijímá a vyřizuje br. jednatel Ing. M. Doležal, 35 Roslyn St., Darlinghurst, N.S.W., nebo vzdělavatel J. Křepela, tel. 6497874. VZDĚLAVATEL také již oběd-
nal 30 výtisků, které možno u něho dostat. Naše jednota objednala tento počet výtisků pro každý měsíc, na celý rok!!! HLAŠTE SE!!!!!!

-ooOoo-

ADRESY: REDAKTOR (vzdělavatel):
J. KŘEPELA, 43 Mons Street,
Lidcombe, N.S.W.
Tel. 649-7874